

Το Κορίτσι με τα Πορτοκάλια

Αναστασία Μπινοπούλου Γ'2

“Αφ’ ότου γεννήθηκες, ανυπομονώ να σου διηγηθώ την ιστορία του κοριτσιού με τα πορτοκάλια. Σήμερα – δηλαδή τώρα που σου γράφω- είσαι ακόμα πολύ μικρός για να καταλάβεις. Γι’ αυτό θα στην αφήσω σα μια μικρή κληρονομιά. Θα βρίσκεται κάπου περιμένοντας μιαν άλλη μέρα της ζωής σου. Αυτή η άλλη μέρα είναι σήμερα.”...

Ένα Αγόρι...

ΚΑΙ...

Ένα Κορίτσι...

Που αν και γνωρίζονται
μεταξύ τους...

από παιδιά...

Συναντιούνται ξανά μετά από χρόνια
λες και ήταν η πρώτη φορά...

Κι όλα άρχισαν
από ένα ατύχημα
με πορτοκάλια...

Που τελικά
κατέληξε σε
μια πανέμορφη
ιστορία
αγάπης...

1/20/09

Όμως στο τέλος του βιβλίου τίθεται το εξής ερώτημα:

«Φαντάσου ότι βρίσκεσαι πριν από δισεκατομμύρια χρόνια στη γέννηση των πάντων, στο κατώφλι αυτού του παραμυθιού. Και ότι πρέπει να επιλέξεις αν θα γεννηθείς για να ζήσεις σ' αυτόν τον πλανήτη... Θα ήξερες ότι αν αποφάσιζες να έρθεις κάποτε σ' αυτό τον κόσμο, θα ήσουν αναγκασμένος να τον εγκαταλείψεις πάλι κάποτε, αυτόν κι όλα όσα ήταν σ' αυτόν... Ίσως να στενοχωριόσουν... Πολλοί δακρύζουν όταν σκέφτονται ότι όλα τελειώνουν... Θα αποφάσιζες να ζήσεις στη γη, για λίγο ή για πολύ... ή θα αρνιόσουν να πάρεις μέρος στο παιχνίδι επειδή δε θα δεχόσουν τους κανόνες του; »

Προσωπικά θα αποφάσιζα να ζήσω είτε για λίγο είτε για πολύ διότι αν αρνιόμουν να πάρω μέρος στο παιχνίδι ποτέ δεν θα μου δινόταν η δυνατότητα να γνωρίσω τα άτομα που με έκαναν καλύτερη και δεν θα είχα την ευκαιρία να ζήσω όλες αυτές τις αξέχαστες στιγμές

Ζήσε την κάθε στιγμή σαν
να είναι η τελευταία!!!